

ИНСТРУКЦИЯ № Из-2663 ОТ 9 НОЕМВРИ 2010 Г. ЗА РЕДА ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ОПЕРАЦИИ ПО ИЗДИРВАНЕ И СПАСЯВАНЕ ОТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ГРАЖДАНСКА ЗАЩИТА"

Издадена от Министерството на вътрешните работи

Обн. ДВ. бр.93 от 26 Ноември 2010г., отм. ДВ. бр.96 от 6 Декември 2011г.

Отменена с § 2 от заключителните разпоредби на Инструкция № Из-2935 от 21 ноември 2011 г. за реда за осъществяване на операции по издирване и спасяване от Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" на Министерството на вътрешните работи - ДВ, бр. 96 от 6 декември 2011 г., в сила от 06.12.2011 г.

Раздел I. Общи положения

Чл. 1. С тази инструкция се урежда редът за осъществяване на операции по издирване и спасяване от Главна дирекция "Гражданска защита" (ГДГЗ) и от областните управления "Гражданска защита" (ОУГЗ).

Чл. 2. Операциите по издирване и спасяване са операции, при които се използват сили и средства за откриване местонахождението на хора, попаднали в бедствено положение, и за извеждането им на безопасно място или в лечебно заведение.

Чл. 3. Инициране на операции по издирване и спасяване се извършва след получаване на сигнал от оперативния комуникационно-информационен център (ОКИЦ) на ГДГЗ от телефон 112 или въз основа на заповед на началника на ОУГЗ.

Чл. 4. Сигналите от ОКИЦ и от телефон 112 са според стандартните оперативни процедури, определящи съдържанието на сигнала и съответната реакция.

Чл. 5. Със заповедта на началника на ОУГЗ задължително се определят:

1. основанието за започване на операцията (източникът на сигнала);
2. задачата, съставът и техниката на екипа за участие в операцията;
3. мястото за явяване и районът на действия;
4. трите имена и длъжността на ръководителя на екипа;
5. редът за доклади и координация по време на операцията.

Чл. 6. Определеният за участие спасителен екип се придвижва на указаното място. След получаване на задачата от ръководителя на място, ако има такъв, се извършват инструктажи на място от командира на спасителния екип и се пристъпва към действия.

Чл. 7. При организиране на операцията по издирване и спасяване ръководителят на операцията се запознава със:

1. обстановката според подадената информация;
2. информация за или възможност за уточняване на броя на пострадалите и моментното им състояние;
3. географските особености на района, в който ще се провежда операцията, и осигуряване на картен материал, ако е необходимо;
4. метеорологичните прогнози и особеностите на района;
5. средствата за обмен на информация с други екипи, участващи в операцията.

Чл. 8. Ръководителят на операцията:

1. след получаването на сигнала или заповедта на началника по чл. 5 и при пристигането на място извършва оценка на обстановката и при необходимост отправя искане до ОКИЦ за допълнителни сили или специалисти;
2. поставя конкретни задачи на спасителния екип/спасителните екипи;
3. осигурява комуникациите по време на операцията и при необходимост организира развръщането на пункт за управление;
4. посреща пристигналите допълнителни екипи и им поставя конкретни задачи;
5. организира извършването на инструктаж на място;
6. при опасност за живота на спасителите, участващи в операцията, може да я прекрати незабавно до премахване или ограничаване на опасността;

7. води дневник на операцията, в който се записват участвалите екипи и техните ръководители, продължителността на смените, смените на ръководителя на операцията, всички издадени и получени разпореждания и цялостното протичане на операцията.

Чл. 9. Операциите по издирване и спасяване се организират едновременно по цялата зона на мястото на намеса и продължават до откриване и извеждане на всички пострадали от зоната или до изчерпване на възможностите за спасяване на оцелели и издирване на загинали.

Чл. 10. От комплекса спасителни работи най-напред се извършват тези, от които зависи животът на пострадалите или осигуряването на тяхната безопасност.

Чл. 11. При продължителна операция се осигурява посменна работа, като времетраенето на смените не може да бъде по-дълго от 12 часа съобразно атмосферните условия, спецификата на работата и наличните сили.

Чл. 12. Командирите на спасителни екипи и спасителите участват при обсъждането и приемането на тактики и техники за провеждане на отделните елементи от издирването и спасяването. След вземане на решение за действие и след началото на операцията се спазва принципът на единоначалие, като никой няма право да извършва каквито и да е било действия без съгласуване с командира на спасителния екип.

Чл. 13. При смяна на спасителните екипи се организира предаване и приемане на района за работа както от ръководството, така и от работещите екипи. Времето за предаване и приемане е в рамките на работната смяна.

Чл. 14. При провеждане на операции по издирване и спасяване само представител на пресцентъра на Министерството на вътрешните работи или командира на спасителния екип след съгласуване с пресцентъра на МВР може да прави изявления и да дава информация на средствата за масово осведомяване.

Чл. 15. Ръководителят на операцията по издирване и спасяване при възможност организира документиране провеждането на операцията чрез фото- и видеозаснемане, включително дата и час на дейността. След приключването на операцията материалите се предават за съхранение (не по-малко от 10 г.) в ОУГЗ по място на операцията.

Чл. 16. Командирът на спасителния екип взема решение за приключване на издирването и спасяването и за прекратяване на операцията. Решението се взема съобразно обстановката, като се има предвид следното:

1. издирването се прекратява само в случаите, когато:
 - а) всички вероятни райони са били обследвани;
 - б) всички вероятни местоположения на пострадали са били проверени;
 - в) съществува непреодолима опасност за живота на спасителите;
2. спасяването се прекратява само в случаите, когато:
 - а) оцелелите, пострадалите или загиналите са изведени;
 - б) съществува непреодолима опасност за живота на спасителите;
 - в) не съществуват шансове за оцеляване на пострадалите.

Раздел II.

Организация на водолазната дейност в Главна дирекция "Гражданска защита". Използване на водолазни специалисти в операции по издирване и спасяване

Чл. 17. (1) За оперативно управление и решаване на въпросите, свързани с водолазната дейност, в ГДГЗ се създава Централна водолазна комисия, назначена със заповед на директора на главната дирекция, с мандат 3 години.

(2) Централната водолазна комисия проверява готовността за изпълнение на водолазната дейност и оценява:

1. комплектоваността с водолази и изпълнението от тях на установените ежегодни норми за отработени часове под вода;
2. комплектоваността с водолазна техника и имущество;
3. техническото състояние и готовността за работа на водолазното имущество и средствата за обезопасяване на водолазните работи;
4. организацията на водолазните спускания, наличието на разписания и инструкции за водолазните спускания и познанията на личния състав по тях;
5. нивото на подготовката на водолазите, допуснати до ръководство на водолазните работи, и медицинското осигуряване на водолазните спускания;
6. нивото на практическата тренираност на водолазите за работа под вода и за обслужването на водолазната техника;

7. наличието и правилното водене на документацията (паспорти и формуляри на водолазната техника, дневници на водолазната работа, лични и медицински книжки на водолазите, организационни документи по водолазните спускания, по медицинското осигуряване и др.).

(3) Централната водолазна комисия е в състав от четирима членове:

1. председател - служител на ръководен пост от ГДГЗ;
2. служител на ГДГЗ, отговарящ пряко за подготовката на водолазите, притежаващ професионални познания по водолазна подготовка и дейност;
3. водолазен специалист - служител на ГДГЗ, притежаващ водолазна квалификация и практически опит в системата не по-малко от пет години, в чиито задължения съгласно длъжностната характеристика е вменена организацията на водолазната подготовка в главната дирекция;
4. медицинско лице със завършен курс по хипербарна медицина и опит над три години в осигуряването на водолазна дейност в системата.

Чл. 18. (1) Централната водолазна комисия ежегодно извършва проверка за нивото на водолазната подготовка, обучение за повишаване на квалификацията и за допускане за работа под вода, за което се изготвя протокол.

(2) Директорът на ГДГЗ въз основа на протокола по ал. 1 със заповед допуска водолазите за работа под вода.

Чл. 19. (1) Отчитането на времето за пребиваване под вода се води във водолазен дневник и в личната водолазна книжка.

(2) За изпълнението на подводна работа се изплаща парично възнаграждение в съответствие със заповедта на министъра на вътрешните работи, определяща видовете и размерите на допълнителните възнаграждения за специфични условия на труд и за научна степен, изплащани на държавните служители от МВР. Паричното възнаграждение се изплаща въз основа на вписаните и утвърдени от началника на ОУГЗ часове във водолазния дневник.

Чл. 20. С цел възстановяване на повишената загуба от енергия при водолазните спускания и поддържане на добро физическо състояние на водолазите на ГДГЗ, а също и на лицата, обучаващи се за водолази, се осигурява безплатна храна и/или добавки към нея по реда, определен от министъра на вътрешните работи.

Чл. 21. За водолазите от ГДГЗ ежегодно се организират спортно-възстановителни лагери.

Чл. 22. За осигуряване на водолазните спускания на водолазите се полагат минимална лична екипировка и допълнително специално облекло съгласно списък - приложение № 1.

Чл. 23. След прекъсване на работа за повече от два месеца всеки водолаз извършва минимум две тренировъчни спускания с водолазната група за възстановяване на работните навици.

Чл. 24. За поддържане на водолазната квалификация водолазите от ГДГЗ покриват ежегодна норма отработени часове под вода не по-малко от 80 часа. Годишната норма часове за работа под вода се определя от сумираните часове, отработени под вода за 12-те месеца, предшестващи отчитането.

Чл. 25. Командирът на водолазната група определя ръководител на спускането и провежда неговия инструктаж за всяко конкретно водолазно спускане, което се отразява във водолазния дневник.

Чл. 26. Ръководителят на спускането осъществява непосредственото ръководство на водолазното спускане и действията на работещите водолази, както и на персонала, осигуряващ спускането.

Чл. 27. Ръководителят на спускането отговаря за:

1. организацията на провеждането на водолазното спускане;
2. спазването на правилата за безопасност на спускащите се водолази през целия период на водолазното спускане.

Чл. 28. Ръководителят на спускането е длъжен:

1. да си изясни поставената задача и да определи реда за нейното изпълнение;
2. лично да провери обезопасяването на района за работа;
3. да проведе инструктаж на водолазите и персонала, осигуряващ водолазните спускания, да им обяви плана за водолазните спускания, разпределението на задачите между водолазите и осигуряващия персонал, реда за спускане на водолазите, задачите на всеки водолаз и начина за тяхното изпълнение, мерките за безопасност и други необходими сведения;

4. лично да се убеди в качеството на направените работни проверки на водолазното снаряжение на спускащите се и осигуряващите водолази и средствата за осигуряване на водолазните спускания;
5. да знае наличието на въздуха и да взема мерки за допълването му до работно налягане за съответните бутилки;
6. да ръководи или участва в обличането на спускащия се водолаз и лично да се убеди в херметичността на снаряжението;
7. да ръководи действията на работещия водолаз под вода, а също така и на лицата, осигуряващи водолазното спускане;
8. да действа спокойно и решително за предотвратяване или ликвидиране на инцидент при аварийни ситуации или неблагоприятно изменение на обстановката под водата;
9. да води правилно водолазната документация;
10. да осигури оповестяване и обезопасяване на района, в който се работи;
11. да забрани или прекрати водолазно спускане, ако установи опасност за работещите водолази.

Чл. 29. (1) При провеждане на водолазни спускания никой няма право да се намесва в действията на ръководителя на спускането и да дава каквито и да било указания на работещия водолаз и на персонала, осигуряващ спусканията.

(2) В случай на неправилни действия на ръководителя на спускането той може да бъде отстранен от прекия му началник. При отстраняването от длъжностно лице с неводолазна специалност последният е длъжен да назначи друго лице, допуснато за ръководство на спусканията. Ръководителят на спускането може да бъде възстановен след завършване на спускането, при което е бил отстранен.

Чл. 30. Водолазите при осъществяване на спускане са длъжни:

1. да изпълняват точно нарежданията на ръководителя на спускането;
2. лично да извършват проверка на своето снаряжение и да вписват резултатите във водолазния дневник;
3. да изпълняват възложената им работа под водата, спазвайки предварителния инструктаж и мерките за безопасност.

Чл. 31. При работа в тъмната част на денонощието на водолазната работна площадка (ВРП) и на района на водолазните работи се осигурява необходимото осветление.

Чл. 32. (1) Дълбочината на водолазното спускане трябва да съответства на техническите характеристики на използваното снаряжение и средствата за осигуряване.

(2) Забранява се провеждането на водолазни работи на дълбочини, превишаващи техническите възможности на снаряжението.

Чл. 33. При водолазните спускания задължително се осигурява превозно средство, което да позволява транспортиране на пострадал водолаз до най-близкото медицинско заведение за оказване на медицинска помощ.

Чл. 34. Подготовката на водолазните спускания включва:

1. зареждане на водолазните апарати с въздух;
2. избор и оборудване на мястото на спускане;
3. измерване на дълбочината, температурата на водата и въздуха и скоростта на течението;
4. разпределение на задълженията между водолазите и персонала, обслужващ спускането, и провеждане на техния инструктаж;
5. работна проверка на водолазното оборудване и средствата за осигуряване.

Чл. 35. Зареждането на бутилките на водолазните апарати с въздух се извършва съгласно приложение № 2.

Чл. 36. За осигуряване на водолазните спускания се комплектова ВРП. Водолазната работна площадка включва пълния комплект от водолазно оборудване (работно и осигуряващо) и средства за обезпечаване на водолазните спускания (средства за въздухоснабдяване, свързка, осветление и др.).

Чл. 37. Водолазната работна площадка за спускане на дълбочина до 20 м се комплектова с трима водолази, един от които се назначава за ръководител на спускането. Работа в по-малък състав (двама водолази) се допуска в аварийни случаи, при спасителни работи и при провеждане на тренировъчни спускания. В тези случаи се осигурява трети човек, който може да е без водолазна квалификация, но обучен да обезпечават водолази.

Чл. 38. (1) Преди спускане под вода водолазното оборудване и средствата за обезпечаване на спускащия се и осигуряващия водолаз се подлагат на работна проверка.

(2) Резултатите от работната проверка се нанасят в дневника за водолазна работа и се докладват на ръководителя на спускането.

(3) Работната проверка на водолазното оборудване се провежда в следния ред:

1. проверка на дихателните апарати:

а) външен оглед;

б) проверка на работното налягане;

в) проверка за херметичност чрез потапяне във вода;

г) проверка херметичността на дихателния автомат чрез вдишване при затворен вентил;

д) контролно дишане 1 - 2 минути за проверяване действието на дихателния автомат и качеството на въздуха;

2. проверка херметичността на шланга и клапаните (при апарат тип "наргиле");

3. прогонване на коланите на апарата (при нужда); проверка на останалото оборудване;

4. оглед на водолазната маска;

5. оглед и проверка на функционирането на баластния колан и безопасната му тока;

6. оглед на плавниците и ножа;

7. оглед на хидрокостюмите, проверка целостта на уплътнителите и функционирането на циповете и клапаните;

8. оглед и проверка на функционирането на всички допълнителни приспособления (жилетки, фенер, телефон и др.).

Чл. 39. Забранява се спускането на водолаз при налягане в бутилките на апарата под 100 атмосфери.

Чл. 40. (1) Връзката с работещия водолаз се поддържа чрез сигнално въже, телефон или шланг-сигнал.

(2) При използване на сигнално въже или шланг-сигнал за предаване на съобщения от водолаза към обезпечавачия и обратно се използват условни сигнали съгласно таблицата за условни сигнали по приложение № 3. Всеки приет сигнал незабавно се повтаря за потвърждаване на приемането му.

Чл. 41. При извършване на водолазни спускания от лодка и групови водолазни спускания се спазват следните правила:

1. водолазните спускания от лодка се изпълняват в автономно или шлангово снаряжение при вълнение до два бала;
2. спускането на водолаза се осъществява по правило от кърмовата част на лодката по способа падане във водата от положение седнал на борда (транцевата дъска) с гърба напред;
3. спускане в двойка се използва при работа в открити водоеми, плуване на големи разстояния, учебно-тренировъчни спускания, като:
 - а) при спускане в двойка единият от водолазите се назначава за старши, ръководещ спускането под вода;
 - б) при необходимост осигуряването се извършва от лодка чрез сигнално или контролно въже;
 - в) двойката в никакъв случай не се разделя до края на спускането; при загуба на връзка между членовете на двойката и двамата задължително изплуват на повърхността; спускането може да продължи след възстановяване на връзката.

Чл. 42. Спускания в специални условия са:

1. водолазни спускания през зимата и под лед;
2. водолазни спускания при неблагоприятни метеорологични условия (вълнение, вятър);
3. водолазни спускания при течение;
4. водолазни спускания в нефтопродукти;
5. водолазни спускания в условия на радиоактивно или химическо замърсяване;
6. водолазни спускания, провеждани във високопланински условия.

Чл. 43. Водолазните спускания при температура под 0°C се извършват само с автономно снаряжение. При спускане под вода в условия на ниски температури е необходимо да се вземат мерки за предпазване на вентилите, редукторите, изпускателните и дихателните клапани от замръзване. Водолазни спускания в зимни условия се извършват при температура на въздуха не по-ниска от -10°C.

Чл. 44. За спускане под лед е необходимо да се пробие отвор в леда с размери 2 на 2 метра, без остри краища. Краят на отвора се обезопасява.

Чл. 45. Забранява се спускането на водолаз при наличие на движещи се ледени блокове (ледоход). В случаи, свързани със спасяване на хора, спускането на водолаза се разрешава, при условие че се вземат всички мерки за сигурност.

Чл. 46. Водолазни спускания в неблагоприятни метеорологични условия се извършват при вълнение до два бала и вятър до четири бала (7 метра в секунда).

Чл. 47. Водолазни спускания в бързотечащи води се изпълняват при скорост на течението до 1,5 метра в секунда. При по-голяма скорост на течение на мястото за работа се поставят защитни устройства.

Чл. 48. При наличие на повърхността на водата на слой от нефтопродукти спускания се разрешават, при условие че е разчистен слой от повърхността в момента на влизане и излизане. Забранява се спускане в бензин и други летливи или отровни вещества.

Чл. 49. (1) Водолазни работи в заразени с отровни или радиоактивни вещества води се изпълняват само в случаи, касаещи спасяването на човешки живот. За спускане в замърсени с отровни вещества води или в радиоактивни води се използва само изолиращо снаряжение.

(2) Продължителността на работата при радиационно замърсяване се определя от действащите нормативи за пределно допустими дози радиация. За контрол на водолаза се осигуряват два дозиметъра. Дозата на облъчване се измерва след всяко излизане на водолаза от водата.

(3) След завършване на водолазните работи се прави пълна дезактивация на снаряжението, инструментите, както и последващ дозиметричен контрол. Личният състав минава през санитарна обработка, дозиметричен контрол и медицински преглед.

Чл. 50. (1) Към специфичните условия за провеждане на водолазни спускания в планина се отнасят: пониженото атмосферно налягане, съставляващо на височина 1000 м 0,089 МРа, на 2000 м - 0,078 МРа, на 3000 м - 0,069 МРа, на 4000 м - 0,06 МРа, на 5000 м - 0,053 МРа, стръмните брегове на езерата и реките, неравното дъно, хладните подводни течения, възможностите за каменопади и свличания и наличието на сухи речни русла, по които може внезапно да придойде вода.

(2) При извършване на водолазни спускания в планински условия водолазите са длъжни да се адаптират към пониженото атмосферно налягане. Признаците за адаптация са намаляването или изчезването на симптомите на планинските болести (шум в ушите, виене на свят, слабост, кръвотечение от носа и ушите). Ако водолазът не се е адаптирал или има оплаквания, не се допуска до спускане.

Чл. 51. (1) Медицинското осигуряване на водолазите се осъществява от щатни медицински лица от група "Аварийно-спасителни дейности" (ГАСД), завършили курс по хипербарна медицина.

(2) При отсъствие на лекар или фелдшер медицинското осигуряване се допуска да се осъществи от ръководителя на спускане, но само при дълбочина на работа до 20 м.

(3) Медицинските лица преминават опреснителен курс на всеки три години.

Чл. 52. Медицинският подбор на кадри за водолазните групи и периодичните профилактични прегледи на водолазите се извършват ежегодно в Медицинския институт на МВР. За всеки водолаз в ГАСД се създава медицинско досие, в което се съхранява копие от резултатите от ежегодните и текущите медицински прегледи.

Чл. 53. След прекарани професионални водолазни заболявания, завършили с пълно оздравяване, водолазите се освобождават от спускания под вода, както следва:

1. след отравяне с кислород, въглероден двуокис и изгорели газове - за 7 денонощия;
2. след декомпресионна болест в тежка форма - за 14 денонощия;
3. след баротравма на белите дробове и декомпресионна болест със синдром на Мениер времето за освобождаване се определя от медицинска комисия;
4. след общо соматично заболяване сроковете за освобождаване на водолазите от спускания под вода се определят от лекар спецфизиолог (водолазен лекар) на основа на заключението на лекар специалист от поликлиника (болница).

Чл. 54. Анализите на въздуха за дишане от водолазите се извършват на всеки три месеца от оторизирана лаборатория. Протоколите с резултатите от анализите се съхраняват от командира на водолазна група.

Чл. 55. (1) Контролът за режима на труда и отдиха на водолазите се извършва с участието на лекар спецфизиолог при изработването на плановете за водолазни спускания.

(2) Броят на спусканията на един водолаз за работен ден не може да превишава:

1. на дълбочина до 6 м - 8 спускания;
2. на дълбочина от 6 до 12 м - 6 спускания;
3. на дълбочина от 12 до 20 м - 4 спускания.

Чл. 56. (1) Продължителността на почивката на водолазите може да се увеличи след изпълнение на тежки подводни работи или спускане при трудни условия (бързотечащи води, силно вълнение и др.).

(2) При денонощна водолазна работа на водолазите от всяка смяна се осигурява сън не по-малко от 8 часа в денонощие. Намалването на продължителността на почивката на водолазите до 4 - 6 часа се разрешава само при спасителни работи.

Чл. 57. (1) Медицинското лице, осигуряващо водолазните спускания, е длъжно да забрани спускането при:

1. оплаквания на водолаз от отпадналост или заболяване, а също и при обективни признаци на заболяване независимо от липсата на субективни оплаквания;
2. обща преумора на водолаза;
3. нервно-психична превъзбуда на водолаза;
4. приемането на храна от водолаза до два часа преди спускането;
5. прием на медикаменти от водолаза, създаващи затруднения при работата.

(2) Медицинската забрана за спускане може да бъде отменена само от медицинското лице, което я е наложило.

Чл. 58. При работа под вода се избягва влизане в режимите на декомпресия. Ако се допусне влизане в такъв режим, се използват стандартни декомпресионни таблици.

Чл. 59. Допустимото време за пребиваване на водолаза под вода зависи от температурата на водата и се определя по следната таблица:

Допустимо време за пребиваване във вода:

Температура на водата в °C	1 – 3	4 – 5	7 – 9	10 – 12	13 – 15	16 – 18
Допустимо време (ч.)	1 сух неопрен бельо	1,5 сух неопрен бельо	2 сух неопрен бельо	3,1 сух неопрен бельо	3,5 мокър неопрен + неопр. бельо	4 мокър неопрен
Необходимо време между спусканията (ч.)	не по-малко от 4		не по-малко от 3		не по-малко от 24	

Чл. 60. За медицинското осигуряване на водолазните спускания се окомплектова специална водолазна аптечка със съдържание съгласно приложение № 4.

Чл. 61. Водолазното имущество се съхранява, поддържа и дезинфекцира съгласно изискванията и нормите по приложение № 5 и изискванията, дадени от производителя.

Раздел III.

Използване на алпийски техники за спасяване. Операции за издирване и спасяване с използване на алпийски техники и алпийска екипировка

Чл. 62. (1) За спасяване и извеждане на пострадали от труднопроходими или недостъпни места, отвеси, високи сгради и надземни или подземни съоръжения се използват алпийски техники за спасяване и алпийска екипировка.

(2) Дейността по ал. 1 се извършва от спасители (алпийски спасители) от ГДГЗ, имащи квалификация за работа с алпийски техники за спасяване.

(3) Ежегодно с алпийските спасители се провеждат тренировъчни лагери, завършващи с изпит, на основание на който се издава заповед от директора на ГДГЗ за допускане за работа.

Чл. 63. За поддържане и повишаване на квалификацията алпийските спасители провеждат практически тренировки два пъти месечно в градски и веднъж месечно в извънградски условия.

Чл. 64. Спасителният екип при работа с използване на алпийска екипировка се определя в зависимост от задачата, която се изпълнява, но не може да бъде по-малък от двама алпийски спасители.

Чл. 65. Непосредствените дейности при използване на алпийски техники за спасяване могат да се ръководят само от служител със защитена квалификация за алпийски спасител.

Чл. 66. При използване на алпийски техники за спасяване спасителите задължително се оборудват с минимална екипировка, работно облекло и защитни средства съгласно приложение № 6.

Чл. 67. За текстилните изделия от използваната алпийска екипировка в ГДГЗ се водят отчетни документи (служебни картони), показващи тяхната експлоатация и годност, съгласно приложение № 7.

Чл. 68. (1) Работните въжета, използвани при спасяване с алпийски техники, задължително трябва да са с капсуловани краища и надписани, както и окомплектовани с необходимите отчетни документи.

(2) На работните въжета задължително се провеждат тестове от комисия на всеки 3 години, след работа в агресивна среда или допуснати върхови натоварвания.

Чл. 69. (1) Медицинското осигуряване на операции, при които се използват алпийски спасители, се осъществява от медицински лица от групите АСД.

(2) Медицинското лице има право да забрани участието на спасител в спасителна операция в следните случаи:

1. когато спасителят има здравословни проблеми, съобщавайки сам за тях, или има обективни признаци за такива;
2. при нервно-психическа възбуда на спасителя;
3. при прием на медикаменти, водещи до неадекватно състояние на спасителя;
4. при обща отпадналост и преумора на спасителя.

Чл. 70. Алпийските спасители извършват следните аварийно-спасителни работи:

1. търсене и спасяване на пострадали при всякакви условия и терени;
2. оказване помощ и извеждане на пострадали по отвесни скали;
3. оказване помощ и извеждане на пострадали в каньони, дерета или труднопроходими терени;
4. участие в съвместни спасителни акции с Аварийно-спасителните отряди към Българската федерация по спелеология в пещери и пропасти;
5. участие в съвместни спасителни акции с Планинската спасителна служба към Българския Червен кръст при извеждане на хора при лифтови аварии и издирване на изгубили се в планината или затрупани от лавина туристи;
6. спасяване на пострадали от разрушени сгради;
7. оказване на помощ и извеждане на пострадали в шахти, изкопи, кладенци, високи сгради, кулокранове, комини и други съоръжения;

8. действия по покриви и фасади за отстраняване на опасни предмети вследствие на бедствие;
9. гасене на огнища на пожари на труднодостъпни терени;
10. оказване на помощ и извеждане на пострадали при наводнения, земни и кални свличания;
11. осигуряване действията на водолазните групи, работещи на водоеми със стръмни и недостъпни брегове или силно течение.

Чл. 71. При извършване на операции по издирване и спасяване на хора в труднопроходими и недостъпни места, отвеси и пропасти (площи с гъста растителност, изкуствено създадени заграждения, силно пресечени местности, каньони, канали, дерета със стръмни или недостъпни брегове, места с преобладаващо високи скални масиви) се спазват следните правила:

1. районът за издирване се разделя на сектори и се разпределят спасителите по тях, като при необходимост разделянето и разпределението се отразяват на карта или скица;
2. издирването се извършва с наблюдение, като се проверяват всички възможни места; при наличие на уреди за издирване се прави първоначално издирване с тях;
3. при издирването на хора на труднодостъпни и непроходими места придвижването задължително се извършва чрез самоосигуряване или чрез предварително изградени въжени системи за осигуряване; осигуровките задължително се изграждат от алпийски спасители;
4. след откриването на пострадалия с него се осъществява контакт и започва изграждане на системите за транспортирането му, ако е необходимо;
5. пострадалият незабавно се осигурява при достигането му независимо от начина на транспорт или от извършваните манипулации;
6. за транспорт на пострадали в труднодостъпни терени се използват специализирани средства (носилки, колички и др.), осигуряващи безопасността на транспортирането;
7. при тежко пострадал транспортът се ръководи от медицинско лице, а ако няма такова в екипа - от лице, определено от ръководителя на операцията;
8. независимо от вида на използвания транспорт ръководителят на операцията поддържа постоянна връзка с ръководителя на транспорта.

Чл. 72. При спасяване на хора от високи сгради и съоръжения (сгради с височина над 5 м, куполи на църкви, катедрали, минарета, комини, мостове, язовирни стени, силози, високи дървета, кранови съоръжения, осветителни и електростълбове и др.) се спазват следните правила:

1. при операции по спасяване на хора от високи сгради и съоръжения може да се използва специална техника и съоръжения (автовишки, подемници, стълби и др.), алпийски техники или комбинирано;
2. при използването на техника или съоръжения спасителите, работещи на височина, задължително се осигуряват срещу падане;

3. при използването на техника или съоръжения операторът, който ги управлява, поддържа постоянна връзка с работещите спасители;

4. при работа на съоръжения, на които има електрозахранване, или в близост до електропроводи ръководителят на операцията осигурява спирането на електрозахранването преди започване на работата.

Чл. 73. При извършване на спасителни работи при лифтови аварии се спазва следното:

1. при получаване на сигнал за помощ при лифтови аварии според обстановката могат да се изпратят няколко екипа:

а) алпийски екип за евакуиране на хората от кабините или седалките;

б) екипи за придружаване на свалените пътници по терена до съответните пунктове за извозване и за осигуряване на специализиран транспорт на труднодостъпни места;

2. ръководителят на екипа след пристигането си е длъжен да:

а) се запознае с аварийния план на съоръжението и да действа в съответствие с него;

б) събере подробна информация за моментната натовареност на линията, максималното време според нормативните документи за нейното освобождаване, наличния брой спасители от други организации, както и за метеорологичната обстановка в момента и за краткосрочната прогноза;

3. по време на операцията ръководителите на екипи поддържат постоянна връзка с ОКИЦ и с ръководителя на съоръжението;

4. за придвижване по въжената линия се използват само стандартни приспособления;

5. извеждането от кабините или седалките се извършва само от правоспособни алпийски спасители;

6. приключването на операцията се съгласува с ръководителя на съоръжението.

Раздел IV. Издирване и спасяване на пострадали вследствие на авиационна катастрофа

Чл. 74. Участието на спасителни екипи от ГДГЗ в операции за издирване и спасяване на пострадали при авиационни катастрофи се регламентира със Закона за гражданското въздухоплаване и Наредба № 12 от 2005 г. за условията, реда и изискванията към системата за търсене и спасяване при авиационно произшествие (ДВ, бр. 5 от 2006 г.).

Чл. 75. Операциите по издирване и спасяване при авиационни катастрофи се координират от ситуационния център на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез стандартни оперативни процедури.

Чл. 76. Спасителите от ГДГЗ участват в екипите за издирване и спасяване съгласно планове, изготвени от Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна авиация" и съгласувани с ОУГЗ за конкретните региони.

Чл. 77. На командирите на екипи, след получаване на сигнала, при необходимост чрез ОКИЦ се предоставят плановете за извършване на търсене и спасяване на Главна дирекция "Гражданска въздухоплавателна авиация" в касаещия ги обем, като последващите действия на екипите се осъществяват съгласно тези планове.

Чл. 78. Командирите на екипи организират работата по издирване и спасяване в зависимост от района и указанията на авиационните специалисти, разследващи инцидента, и следствените органи, намиращи се в района.

Чл. 79. По време на операцията командирите на екипи координират действията си с ръководителите на операцията.

Чл. 80. При участие на водолази в операцията се спазват изискванията за извършване на водолазни дейности.

Раздел V.

Участие в издирване на веществени доказателства съвместно със следствените органи

Чл. 81. (1) Спасителите от ГДГЗ участват в издирването на веществени доказателства след писмено искане от съответните служби.

(2) За провеждането на операцията се изготвя план от ръководителя на сборния екип, който се съгласува със службите, поискали съдействие.

(3) Операцията се провежда при стриктно спазване на плана и в присъствието на длъжностните лица от съответните служби. Промени в плана се извършват само от присъстващите длъжностни лица.

Чл. 82. Операции за издирване на веществени доказателства се провеждат само в светлата част на денонощието.

Чл. 83. При използването на водолазни специалисти или алпийски спасители в операцията за издирване на веществени доказателства организацията на работата се извършва съгласно тази инструкция.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. Тази инструкция се издава на основание чл. 52д, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

§ 2. Инструкцията влиза в сила след обнародването ѝ в "Държавен вестник".

§ 3. Изпълнението на инструкцията се възлага на органите за защита при бедствия.

Приложение № 1 към чл. 22

Списък с минималните изисквания за екипировка, специално и работно облекло за водолази

1. Минимално лично водолазно оборудване

№	Имущество	Количество	Забележка
1	2	3	4
1.	Плавници	1 чифт	
2.	Маска	1 брой	
3.	Шнорхел	1 брой	
4.	Водолазен колан	1 брой	Катарама с възможност за бързо откопчаване
5.	Тежести	1 комплект	Общо тегло 20 кг
6.	Водолазен нож	1 брой	
7.	Водолазен костюм - мокър	1 комплект	Костюм от две части, боне, боти и ръкавици

8. Водолазен костюм - сух	1 комплект	Костюм с боти, боне и зимни ръкавици
9. Бельо за мокър костюм	1 комплект	
10. Бельо за сух костюм	1 комплект	
11. Декомпенсаторна жилетка	1 брой	
12. Водолазна бутилка	1 брой	12 или 15 литра
13. Водолазен автомат	1 комплект	С основен и резервен автомат, шлангове, редуктори
14. Конзола с компютър, компас и манометър	1 брой	
15. Водолазна чанта	2 броя	
16. Обозначителен буй	1 брой	
17. Сигнално въже	1 брой	С дължина 25 m

2. Оборудване за водолазната група

№	Имущество	Количество	Забележка
1.	Компресор високо налягане	1 брой	Моторен
2.	Надувна лодка 6-местна	1 брой	С колесар
3.	Извънбордови двигател за надувната лодка двутактов	1 брой	Минимум 6 к.с.
4.	Спасителни жилетки	6 броя	
5.	Рейдово оборудване	1 комплект	По 5 бр. буйове, котви и котвени въжета
6.	Въжета	2 броя	По 50 m всяко
7.	Станция за подводна връзка	1 комплект	
8.	Сонар с GPS	1 брой	
9.	Подводна	1 брой	

камера

10. Система за
снабдяване с
въздух от
повърхността

3. Специално работно облекло за водолазите

№	Имущество	Количество	Забележка
1.	Топло зимно работно облекло тип гащеризон	1 брой	
2.	Лятно работно облекло тип гащеризон	1 брой	
3.	Спортно облекло - анцуг	1 комплект	
4.	Летни спортни обувки (маратонки)	1 чифт	
5.	Зимни топли обувки (с вата или апрески)	1 чифт	
6.	Бански	1 брой	
7.	Джапанки	1 чифт	
8.	Хавлия - голяма	1 брой	

Приложение № 2 към чл. 35

Правила за зареждане на водолазни бутилки

I. Общи изисквания по мерките за безопасност.

1. За запълване на водолазните апарати с въздух от компресори високо налягане със заповед на началника на Областно управление "Гражданска защита" се назначават лица, имащи съответната подготовка и положили изпит по техника на безопасност.
2. Дихателните апарати се зареждат в специално оборудвани помещения или на открито място, отдалечено от жилищни или служебни помещения.
3. Забранява се зареждането на водолазни апарати, ако:
 - а) е нарушена херметичността на системата по въздухоснабдяването;
 - б) манометрите са неизправни или са с изтекъл срок на проверка;
 - в) е изтекъл срокът на поредното изпитание на бутилките;

г) не са изправни предпазителните клапани на компресора;

д) не е изправен компресорът.

4. Донатягането на съединения се извършва само след пълното изпускане на налягането на въздуха от компресора и тръбопроводите.

5. Работите по обслужване и ремонт на компресор с електрозадвижване се извършват само след изключването му от ел. мрежата за захранване.

6. При положение че крайното налягане на компресора е по-голямо от допустимото работно налягане на бутилките, на тръбопровода от компресора до бутилките се монтира предпазителен клапан, който да задейства при налягане, равно на работното налягане на балоните.

7. Резултатите от зареждането на дихателните апарати с оказване на датата и налягането в балоните се отразяват във формуляра на апарата, който се подписва от лицето, извършило зареждането.

8. Стриктно се спазва инструкцията на производителя за експлоатация на компресора.

II. Изисквания за безопасност преди започване на работата.

1. За проверка изправността и готовността на компресора за работа е необходимо:

а) да се направи външен оглед за изправността на компресора и неговите приводи;

б) да се провери наличието на масло и при необходимост да се долее до нормите;

в) да се отворят вентилите за продухване на манометрите и компресорът да се превърти ръчно 3 - 5 оборота;

г) да се отворят вентилите на входящия и изходящия тръбопровод на охлаждащата вода (само на компресори с водно охлаждане);

д) да се направи външен оглед на блока за пречистване и изсушаване на въздуха, като се обърне внимание на изправността на манометрите и арматурата;

е) да се уточни по записите отчетът на количеството въздух, пропуснато през блока за очистиране след неговото последно зареждане, и при необходимост да се подмени филтриращият елемент.

2. Проверяват се изправността и състоянието на магистралния тръбопровод, предпазителните клапани на него и дали срокът за проверка на манометрите не е изтекъл.

3. Преди пълнене на водолазните апарати е необходимо да се провери дали:

а) на всеки балон има клеймо, което показва работното му налягане;

б) срокът за поредно изпитание на балона не е изтекъл;

в) са изправни вентилите на балона;

г) корпусът на всяка бутилка няма повреди (силна корозия, пукнатини, забележимо изменена форма).

III. Изисквания за безопасност по време на работата.

1. По време на работата на компресора е необходимо:

- а) непрекъснато да се наблюдава работата на компресора за своевременно откриване на странични шумове и удари;
- б) да се следи за показанията на манометрите;
- в) периодично да се проверява температурата на нагряване на компресора;
- г) да се извършва периодично продухване на компресора, като първото продухване се прави 5 min след пускането му под товар, а следващите - през всеки 30 min непрекъсната работа на компресора.

2. Зареждането на водолазни апарати изисква особено внимание за избягване попадането на изгорели газове от двигателя в засмукващия въздуха тръбопровод на компресора. За целта е необходимо засмукващият филтър на тръбопровода да бъде изнесен в безопасна зона.

3. Бутилките на дихателните апарати се пълнят до установеното работно налягане. При зареждането им следва да се отчитат следните обстоятелства:

- а) повишаването на температурата с един градус предизвиква повишаване на налягането с 0,5 атм.;
- б) съгъстяването на въздуха повишава неговата температура - във връзка с това след зареждането на бутилките и охлаждането им до температура на околната среда е необходимо да се дозаредят;
- в) при изкуствено повишаване температурата на бутилките следва те да се охладят или да се изпусне част от въздуха.

IV. Изисквания за безопасност при аварийни ситуации.

1. Компресорът незабавно се спира в следните случаи:

- а) при поява на странични шумове и удари;
- б) при значително увеличение и продължаващо се увеличаване на налягането в каквато и да е степен;
- в) при прекъсване на охлаждането;
- г) при нарушаване херметичността на съединенията в системата за газоснабдяване;
- д) при сработване на предпазните клапани;
- е) при неизправност на който и да е манометър;
- ж) при прегряване на компресора.

V. Изисквания за безопасност след приключване на работата.

1. За спиране на компресора е необходимо:

а) да се приведе на празен ход, за което е необходимо да се отворят вентилите за продухване и да се затвори вентилът на нагнетателния тръбопровод;

б) да се спре двигателят на компресора;

в) да се почисти корпусът на компресора.

2. След завършване зареждането на апаратите по метода на преливане се затварят крановете на транспортните бутилки.

3. Нагнетателният тръбопровод се разкачва от напълнените бутилки след пълното спадане на налягането в тръбопровода.

Приложение № 3 към чл. 40, ал. 2

Сигнали, използвани за управление на водолази

1. Средства за свръзка между леководолазите

Леководолазен ръчен семафор

Забележки. 1. Късото рязко дръпване на въжето отговаря на точка, а мекото и продължително - на тире.

2. Всеки получен сигнал се повтаря от получателя в уверение на това, че сигналът е получен и разбран правилно (изключение прави сигналът тревога, който се изпълнява незабавно).

Звукова и светлинна сигнализация

Значение на сигнала	Сигнали, подавани със звук или светлина	Отговор от повърхността, ответно действие
Добре ли си? Добре съм?	Едно	Също
Продължавай!	Две	Също
Стоп!	Три	Също
Изплувай! Изплувам.	Четири	Също
Аварийн. Искам помощ.	Четири и повече	Осигурителят се отправя по най-бързия начин към сигнализиращия

Забележка. От повърхността звуковият сигнал се подава с чукане върху метален предмет, а под водата - с чукане с дръжката на водолазния нож върху дихателната бутилка.

Приложение № 4 към чл. 60

Съдържание на аптечка на медицинско лице, осигуряващо водолазните спускания

1|2|3

Аналгин	Таблетки 0,5	1 скатула 10 бр.
	ампули 50 % 2 С.С.	
Антиацид	таблетки	1 скатула
Атропин	ампули	10 бр.
Адреналин	ампули	10 бр.
Бромхексин	таблетки	1 скатула
Урбазон	ампули 40 mg	4 комплекта
Микорен	ампули	2 бр.
Амоняк		1 опаковка
Йод	спиртен р-р 5 %	1 опаковка
Спирт	90 %	1 опаковка (50)
Активен въглен		1 опаковка
Сода бикарбонат		1 опаковка
Ксилометазолин		1 опаковка
р-р 0,1 %		
Оталгетон		1 опаковка
Есмархов бинт		1 бр.

Марлен бинт	5 cm/0,5 m	4 бр.
Марлен бинт	5 cm/5 m	4 бр.
Марлен бинт	8 cm/5 m	4 бр.
Пакет медицински памук	100 g	1 бр.
Стерилен марлен компрес	10 x 10 cm	5 бр.
Стерилен марлен компрес	40 x 60 cm	2 бр.
Цитопласт	3 x 6 cm	4 бр.
Сампласт	2,5 cm x 2,5 m	2 бр.
Триъгълна кърпа	96 x 96 x 136 cm	2 бр.

Инструменти и друго медицинско имущество

12

Апарат за изкуствено дишане тип "АМБУ" с 1 комплект кислородна бутилка и редуктор

Тонометър (апарат за кръвно налягане)	1 бр.
Стетоскоп	1 бр.
Усторазтворител	1 бр.
Езикодържател	1 бр.
Термометър максимален	1 бр.
Ножица с тъп връх (за превръзка)	1 бр.
Нож градински	1 бр.
Стерилни полиетиленови ръкавици	2 чифта
Безопасни игли	6 бр.
Спринцовки еднократни с игли 2 С.С.	4 бр.
Спринцовки еднократни с игли 5 С.С.	4 бр.
Спринцовки еднократни с игли 10 С.С.	4 бр.

Приложение № 5 към чл. 61

Съхранение, поддържане и дезинфекция на водолазното оборудване

1. За съхраняване на водолазното имущество се оборудва склад, отговарящ на следните изисквания:

а) затворено помещение, осигуряващо защита от атмосферни влияния и слънчеви лъчи, с достатъчна площ за разполагане на водолазното имущество;

б) температура от +10 до +30 °С;

в) влажност на въздуха до 80%;

г) наличие на изкуствено осветление.

2. Когато водолазната станция е разположена на автомашины, малки катери и др., където няма възможност да се оборудва закрито помещение, водолазното имущество се съхранява в стандартни опаковъчни сандъци или непромокаеми торби (сакове).

3. При оборудване на водолазен пост за спускане на водолази под лед за поместване на водолазното имущество се използва временно отопляемо помещение, палатка или закрит автомобил.

4. Гумените части на снаряжението при всички случаи трябва да са скрити от въздействието на преки слънчеви лъчи, запалителни или смазочни материали, а при поставяне в помещение се разполагат не по-близо от 2 m от отоплителни уреди.

5. След спускане хидрокостюмите мокър тип се измиват добре със сладка вода отвътре и отвън и се окачват за изсушаване и съхранение. Хидрокостюмите от сух тип след спускане се измиват отвън и се окачват по същия начин.

6. При интензивна експлоатация мокрите и сухите хидрокостюми се измиват най-малко веднъж месечно, а при нужда (замърсяване, предаване на друг водолаз) се изпират отвътре и отвън с миещ препарат и четка.

7. Всички части на снаряжението (маска, дихателен автомат, дихателен апарат, плавници, нож и др.) след спускане се почистват от замърсяване, измиват се със сладка вода и се поставят на определените им места.

8. Бутилките на водолазните апарати трябва да са заредени до работното им налягане и поставени за съхранение на определените им места. Незаредените бутилки се съхраняват отделно от заредените.

9. Спусковите, ходовите и сигналните въжета, шланг сигналите и телефонните кабели след спускането се подсушават, навиват се на съответните макари или на бухти и се покриват или се поставят в закрити помещения. Инструментите, използвани при изпълнение на водолазната работа, се почистват, подсушават, смазват се и се поставят на определените места.

10. Водолазното имущество, което не се използва при водолазни спускания, се съхранява консервирано във водолазния склад.

11. Водолазното снаряжение се съхранява в склада и се консервира и разконсервира в съответствие с указанията на производителя.

12. Периодичните прегледи, проверки и ремонти на водолазното имущество се провеждат в съответствие със заводските инструкции за експлоатация и правилата за устройство и безопасна експлоатация на съдове, работещи под налягане.

13. За дезинфекция на водолазното снаряжение се използва етилов спирт - аптечен или х.ч.з.а. - с концентрация не по-ниска от 70%, който се изразходва съгласно следните норми:

Наименование на водолазното снаряжение	Единици	Количество	Еднокр. норма на една бройка, g	Периодичност на дезинфекцията
Шланг	m	1 8	след всеки	10

водолазен с вътрешен диаметър 6 - 8 mm	спускания и минимум един път годишно
Водолазна маска	бр. 1 10 преди всяко спускане
Дихателен автомат	бр. 1 30 след всяко спускане, след ремонт
Целолицева маска	бр. 1 20 преди всяко спускане
Боне на сух хидрокостюм	бр. 1 10 преди всяко спускане

14. Забранява се използването за дезинфекция на други дезинфекциращи средства, в т. ч. и на технически и денатуриран спирт.

15. Водолазните шлангове се дезинфекцират, като шлангът се промива с топла (40 - 50 °C) вода, след което се напълва със спирт и накрая се продухва с въздух.

16. Водолазните маски се промиват с топла вода (40 - 50 °C), с миещ препарат и се подсушават, като преди спускането се протриват с марля, напоена със спирт.

17. Хидрокостюмите от сух тип в случай на замърсяване от вътрешната страна се обръщат и измиват със сапунена вода, а след това и със сладка вода и се подсушават. Вътрешната гумирана повърхност на бонето се промива с топла (40 - 50 °C) вода и преди спускане се протрива с марля, напоена със спирт.

18. Дихателните автомати се разглобяват, като детайлите им се промиват със спирт и се подсушават.

19. Захапката на сухата камера на дихателния автомат се промива със спирт преди всяко спускане.

20. Въздушните бутилки се дезинфекцират с алкален разтвор, като се налива разтвор на сода каустик и гореща вода (200 г КОН на 1 l вода), разклаща се бутилката многократно, след което алкалният разтвор се излива, бутилката се промива с гореща вода и се продухва със състен въздух.

Приложение № 6 към чл. 66

Минимални защитни средства и екипировка за алпийски спасители

Минимални защитни средства и екипировка за алпийски спасители

1. Минимална лична екипировка:

№	Вид на екипировката	Количество
1.	Седалка многоточково окачване	един брой
2.	Седалка ниско окачване	един брой
3.	Карабинер тип "МАЙОНДЕЛТА"	един брой
4.	Водещ самохват	един брой
5.	Гръден самохват	един брой
6.	Устройство за спускане с блокировка	един брой
7.	Осмица	един брой
8.	Гръдна лента	един брой
9.	Педал за катерене	един брой
10.	Осигурителен ремък двоен с два карабинера без муфа	един брой
11.	Алпийска каска	един брой
12.	Челно осветление	един брой
13.	Помощно въже фи 7 - 9	един брой

Специално за зимно време

14.	Котки 12 зъба	един чифт
15.	Ледокоп	един брой
16.	Изотермично фолио	един брой

2. Колективна екипировка за четиричленна група алпийски спасители:

№	Вид на екипировката	Количество
1	2	3
1.	Въжета статични	250 m
2.	Въжета динамични	50 m
3.	Карабинери с муфа	50 броя
4.	Карабинери без муфа	50 броя
5.	Ролки - различни видове	по два броя от всеки тип
6.	Планки за разпределяне на усилията	два броя
7.	Автоматични устройства за спускане и задържане на	два броя

товари	
8. Спасително седло	един брой
9. Специализирана носилка	един брой
10. PVC торби за въжета и имущество	осем броя
11. Акумулаторен перфоратор с инструменти	един брой
12. Въжени рингове и примки	десет броя
13. Алпийски чук	два броя
14. GPS устройство	един брой
15. Компаси	четири броя
16. Бинокли	два броя
17. Лавинни лопатки	четири броя
18. Лавинни сонди	четири броя
19. Въжена стълба	десет метра
20. Палатка двуместна	два броя
21. Спални чували и подложки	четири броя
22. Комплект за бивак	един комплект

3. Минимално работно облекло и защитни средства за алпийските спасители:

№	Вид на екипировката	Количество
1.	Зимен работен гащеризон - грейка	един брой
2.	Летен работен гащеризон	един брой
3.	Алпийски обувки - всесезонни	един чифт
4.	Поларено бельо	един брой
5.	Работни ръкавици - кожени	един чифт
6.	Зимни ръкавици	един чифт
7.	Зимна шапка	един брой
8.	Пуловер - поларен	един брой
9.	Защитни слънчеви очила - висока степен на защита и странични протектори	един чифт

Отчетни документи за алпийска екипировка

СЛУЖЕБЕН КАРТОН

№

на

1. (вид, тип на екипировката)

2. Дължина (за въжетата):

3. Диаметър(за въжетата):

4. Дата на производство:

5. Фирма производител:

6. Дата на въвеждане в експлоатация:

7. Срок на експлоатация, препоръчан от производителя:

8. Дата и № на протокола от последното изпитание:

9. Срок до следващото изпитание:

10. Дата и № на протокола от последното изпитание:

11. Срок до следващото изпитание:

12. Дата и № на протокола от последното изпитание:

13. Срок до следващото изпитание:

Командир на спасителния екип:

...../...../

ОТЧЕТЕН КАРТОН

за отразяване на натоварванията и работата на въже №/..... m

с разрешен срок на експлоатация до 20..... г. от индивидуалната алпийска екипировка на

.....
.....
.....
служител от група "АСД"

№ по ред	Дата	Вид на натоварването, тегло или	Забелязани механични, химични,	Дължина след употребата	Подпис
----------	------	---------------------------------	--------------------------------	-------------------------	--------

	напрежение, на което е била подложена екипировката. Брой на понесените удари. Друга информация за процеса на експлоатация	термични и други повреди (чрез визуален преглед)	(за динамичните въжета)	
--	---	--	-------------------------	--

Началник на група "АСД":

...../.....

.....